

ת"פ 37708/21 – מדינת ישראל ייחידת תביעות שלוחת רملה נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 21-06-37708 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)
בפני כבוד השופט זהר דיבון סגל

המאשימה מדינת ישראל ייחידת תביעות שלוחת רملה
באמצעות עוה"ד מעין דזק

נגד פלוני (עוצר)
הנאשם באמצעות עוה"ד אסף שלם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום האוחז בחובו ארבעה אישומים ומיחס לו באישום הראשון תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), אויומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק וחללה בمزיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413ה לחוק. כן מיחס לו באישום השני פריצה לרכב, עבירה לפי סעיף 141ו רישא לחוק וחללה בمزיד לרכב לפי סעיף 413ה לחוק. באישום השלישי מיחסת לנאשם תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג, לפי סעיפים 380+382(ג) לחוק, ובאישור הרביעי תקיפה סתם בן זוג, לפי סעיפים 379+382(ב) לחוק.

עובדות כתב אישום

1. על פי האישום הראשון נטען כי ביום 27.5.2021 בשעה שנייה ידועה במדוקן למאשימה, נסעו הנאשם ואשת הנאשם הגב' ב"ד (להלן: המתלוונת), ברכב מסווג מזדה (להלן: הרכב), מכיוון נס ציונה לכיוון רملה כשהמתלוונת נוהגת ברכב והנאשם יושב בסמוך אליה, לאחר ששניהם צרכו סמים. בנסיבות אלו נטען כי הנאשם דרש מהמתלוונת שתיתן לו כסף עבור רכישת סם מסווג קריםTEL, תוך שדפק בחזקה במאמצעות מברג שהיא ברכב על גביلوح המחוונים של הרכב תוך שגורם לו נזק. המתלוונת אמרה לנאשם כי תקח אותו לרכוש את הסם אולם ביקשה להיכנס לפניה כן לתחנת דלק בכניסה לרملה. משהגיעו לתחנת הדלק, יצאה המתלוונת מהרכב וניסתה לברוח מהנאשם, אך נרגע הנאשם אמר למצלוננת לשוב לרכב ושילכו לישון. המתלוונת שבה אל הרכב והנאשם והיא נסעו חזרה לכיוון נס ציונה, אז החל הנאשם פעם נוספת לצעק ולהשתולל ברכב תוך שטיח במתלוונת כי יש לה כסף והוא מסתירה זאת ממנו. נטען כי המתלוונת עצרה את הרכב בהגעם לכינסה לבביש 431, יצא מהרכב והחללה לברוח מהנאשם אשר דלק אחרת. מיד ובסמוך תפס אותה הנאשם ואמר לה פעם נוספת שיילכו לישון והמתלוונת שבה אל הרכב. כן נטען כי בנסיבות אלה, בעוד נהגה המתלוונת בכביש 431, תוך כדי הנסיעה, החל הנאשם להשתולל ולצעק פעם נוספת על המתלוונת, תוך שאחז בחגורת הבטיחות של המתלוונת בחזקה על מנת למנוע ממנה מלברוח מהרכב פעם נוספת. המתלוונת עצרה את הרכב לצד הדרך, נחלצה מהחגורה ופתחה את דלת הנהג בעוד הנאשם מנסה לסגור את דלת הרכב. נטען כי בנסיבות אלה בעוד המתלוונת שכובה על מושבי הרכב הקדמיים, טיפס הנאשם על גביה כשברכו על גבי החזה שלה, חנק אותה באמצעות ידו האחת בעודו אוחז במברג בידו השנייה, הצמידו לצווארها

עמוד 1

ואמר לה: "אני יירוג אותו ואוטו ביחיד אין לי מה להפסיד". בהמשך נטען כי הצליחה המתלוונת לשחרר מążיזתו תוך שתפסה את הנאשם בגרומו באמצעות ציפורניה אשר הותירו שריטות על הנאשם. אז ברוחה המתלוונת מהרכב ונכנסה לרכב חולף של עובר אורך שעבר במקום וביקשה את עזرتו. נטען כי כתוצאה מעשיו הנאשם נגרמו למתלוונת אודם ונפיחות בשפה, סימני חבלה אדומים וכחולים בגבה, ברגלה הימנית, במרפק יד ימין, וכאבים בכל חלקי גופה.

2. על פי האישום השני נטען כי בעקבות המתויר באישום הראשון, ביום 27.5.2021 נסעה המתלוונת לישון בבית אמה ברחוב .... ברחובות (להלן: הבית), והחננה את הרכב סמוך אל הבית כשהוא סגור ונעול. בנסיבות אלה, נטען כי ביום 28.5.2021 בשעת בוקר שמועדה המדויק אינו ידוע למאשימה, הגיע הנאשם אל הבית וקרא למתלוונת וכן דפק על גבי דלת הבית, והמתלוונת לא הגiba. נטען כי בהמשך התפרק הנאשם אל הרכב של המתלוונת בכר שניסה לפתח את דלת הרכב האחורי באמצעות חפץ עשוי בрезל שתיבתו אינו ידוע במדויק למאשימה ובהמשך ניפץ את חלון הרכב הימני האחורי. עוד נטען כי הנאשם נכנס לרכב ונטל מתוכו את בגדיו וכן בגדיה של המתלוונת, לאחר מכן הניח את מגן השמש של הרכב על גבי פתח החלון השבור ועצב את המקום.

3. על פי האישום השלישי, נטען כי בשבועיים עבר למועד האישום הראשון, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשעת צהרים, שבו הנאשם והמתלוונת בחניית חוף הים בחדרה. בנסיבות אלה, שוחח הנאשם בטלפון או אז בעריה חמתו של הנאשם מסיבה שאינה ידועה למאשימה, והמתלוונת אמרה לנאם שהוא רוצה לנוח. נטען כי בתגובה נגח הנאשם באמצעות ראשו בראשה של המתלוונת וכי כתוצאה מעשייו נגרמו למתלוונת שטפי דם מתחת לשתי עיניה ונפיחות מעל אפה.

4. על פי האישום הרביעי, נטען כי מספר חודשים עבר ליום 15.6.2021 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עת לנו הנאשם והמתלוונת בבית אמה של המתלוונת, בשעת לילה, בעודו ה במסה והמתלוונת שכובים במיטה, בקש הנאשם מהמתלוונת שתיקח אותו לרכוש סמם, המתלוונת השיבה לנאם כי היא עייפה ושיהיה בשקט מכיוון שמעיר את אמה. בנסיבות אלה קמה המתלוונת מהמיטה, אז דחף הנאשם את המתלוונת על המיטה, כך נטען, נטל מברג שהיא מונח בחדר, חנק אותה באמצעות ידו האחת בעודו אוחז בمبرג בידו השנייה וקירב אותו לכיוון צווארها.

מענה לכתב האישום ומילר המשפט

5. הנאשם בתשובה לכתב האישום כפר כפירה כללית ומוחלטת. לטענותו מדובר בעילית שווה שركמה המתלוונת אשר גרמה את החבלות לעצמה וטענה שהו מעשה ידיו של הנאשם.

6. מטעם המאשימה העידו: מר ש' מ. (להלן: ש'); מר י.ת (להלן: נהג המונית); המתלוונת; אחותה של המתלוונת, הגב' מ"א (להלן: מ'); בת דודתו של הנאשם, הגב' מ"ד (להלן: מ"ד). הוגש בהසכמה: הוועת נאים מיום 27.5.21 (ת/1); הוועת נאים מיום 21.6.21 (ת/2) ומיום 21.6.21 (ת/3); דוח פעולה שערכה רס"ר בן אליהו מיום 17:26 (ת/4); מזכירים שערך רס"ר זוהר שלום מיום 30.5.21 בשעה 11:54 (ת/5) ומיום 1.6.21 בשעה 17:26 (ת/6); דוח פעולה שערך רס"ר ג'ומעה חלף (ת/7); מזכירים שערך רס"ב זוהר שלום (ת/8 - ת/10; ת/13-ת/16, ת/17-ת/19); דוח פעולה שערך רס"ר טל ולד (ת/11); דוח עיכוב מיום 9.6.21 (ת/12); מזכיר שערך רס"ר ברוד גולדי מיום 11.6.21 בשעה 15:46 (ת/17); DISK שיחה למקד 100 ומצלמות גוף (ת/20); דוח סרטון המתעד

את פנים הרכב (ת/21); סרטונים בהם נראה הנאשם מאים בהتابדות(ת/22); תצלומים (ת/23, ת/24); צילום (ת/25); תמונות חבלה של המטלוננת (ת/26 - ת/27) ושל הנאשם (ת/28 - ת/30).

7. להגנה העיד הנאשם, בנו מר ע"ד (להלן: ע'); הגב' א"ד(להלן: א') וכן הגב' פ"ד (להלן: האם). וכן הוגשה בהסכמה עדויותיה של מ' במשטרה (נ/1+נ/2) ועדותו של ש' (נ/3).

8. סיכומי הצדדים נשמעו בעלפה.

9. לא ראייתי להפריד בין פרק הדיון וסקירת הריאות ואלו יובאו במאוחذ בפרק הדיון תוך התיחסות לטיעוני הצדדים.

דיון והכרעה

10. אקדמיים אחראית לרשות ואומר כי בבחןתי את עדויות הצדדים ואת יתר הריאות שהונחו לפני ואחר שעשיתי כן, הגיעתי למסקנה לפיה עולה בידי התביעה להוכיח את המתויר בכתב האישום. במרכזה ריאות המאשימה ניצבת עדות אמינה של המטלוננת באשר לכל האירועים המפורטים בכתב האישום על פרטיהם וזה נתמכת בעדויתיהן של אחיזותה ('ו'), עדויותיהם של ש' ונגה המונית, עדותה של מ' בת דודתו של הנאשם, דוחות פעולה של השוטרים, הקלותות שיחות למשטרה, תמונות חבלות שנגרמו למטלוננת, תמונות נזק שנגרם לרכב, סרטון המתעד את פנים הרכב ביום רכישתו וחוסר האמון שרכשתי לנאים ולעדי ההגנה מטעמו. אפרט.

המטלוננת

11. כרך ע' עדותה ספירה כי היא בת 39, נשואה לנאים מזה כ-5 שנים, להם אין ילדים, ובמהלך השנים התגוררו רוב התקופה בבית אימה. מאז מעצרו אין בין השניים קשר.

12. המטלוננת ספירה בעדותה, בכנות ובפתחות אודוט מערכת היחסים עם הנאשם שהחלה באהבה גדולה בעוריהם, על העבודה המשותפת במשק בית, הקשיים עימם התמודדו לרבות השימוש המשותף בסמים, מערכת היחסים האלים, ההכחשה, ההסתדרה מפני הסובבים אותה וכן ספירה אודוט הסיבות שהובילו אותה למסור תלונה למשטרה, בין היתר לנוכח החשש כי הנאשם יפגע בעצמו.

13. ניכר היה כי המטלוננת לא מבקשת לצמצם או להפחית מהקשיים הנלוויים לשימוש המשותף בסמים או מחלוקת במערכת היחסים הזוגית שעלתה על שרטון. "הייתה לנו מערכת יחסים צפופה מידי, רוב הזמן היינו ביחד, בזמן האחרון, בחודשים האחרונים לפני שעזבתי זה כבר התחיל להימאס והרגשתי כמו כלל. כל המטרה שלי פה זה לבוא ולעזרה ושיהיה רק טוב ולא להתנצל לבן אדם" (פרוטוקול מיום 19.9.2021 - עמוד 6 שורה 29-30); "קנינו את הסם, אני והוא קנינו...גענו ביחד, מעשנים את הסם" (עמוד 7 שורה 27-29).

14. המטלוננת העידה בכנות ובפתחות גם בנוגע לנסיבות שאין בהם כדי להחמיר לה לרבות השימוש

האינטנסיבי בסמים, עד שהגיעה לשפל המדרגה, וכלשונה: "היהתי כל היום בתחום, היהתי במצב קטסטרופלי, לא הבנתי מה רציתי עצמי ואמרתי אני חייבת לעשות את הצעד זהה. הגעתו למקום שהייתי... טוב, לא.... היהתי אח"כ במקום סגור, במקלט. המטרה של המקלט זה לדאוג לי קודם כל, לחתן לי את השקט הנפשי. זה מקלט לנשים מוכות. מפה באמת זה נתן לי קוו לחימם... דאגנו לי, באתי לשם ביל' בגד, בלי תחתון"; "עלית 13 ק"ג, אחרי סוכות מתחילה טיפול בהתכניות, אני משלהת חובות, אני דואגת לעצמי, שוכרת דירה, יש לי הכל בבית". (עמוד 15 שורה 29-30).

15. המתлонנת התמודדה היטב גם עם שאלות נזקנות בחקירה נגדית, בין היתר בנוגע לכך שנטה כדורים פסיפיאטריים, התמכורתה לסמים קשים מסוג קרייטל, הנהיגה תחת השפעת סמים, כמו גם העובדה כי גם ביום אלו עשוה שימוש בסמים קלים לצורך הרגעה (עמוד 18 שורות 12-17 שורות 23-33, עמוד 21 שורות 18-20; עמוד 26 שורות 25-25; עמוד 27 שורות 8-12). במאמר מוסגר אומר כי לאחר שפתי במצלמות הגוף המתעדות את השיחה עם המתлонנת סמוך למועד הראשן, ובהתוואה למראה של המתлонנת בעת מתן העדות, בהחלט אפשר להבחן בשיפור ובהטבה במצבה הגוף והנפשי גם יחד.

16. המתлонנת גוללה בעודתה באופן אותנטי את האירועים האלימים המתוארים בכתב האישום. עדותה הייתה Kohrenstein סדורה, עקבית, מעוגנת בהקשר זמן ומקום,عشירה בפרטים ורגשותיה התאימו לתוך דבריה. התרשםתי כי המתлонנת זכרה את האירועים כחוויותם ותיארה אותם מתוך חוויה אישית.

17. כך סיירה המתлонנת כי ביום 27.5.2021 נסעו השניים הרכב מכיוון נס ציונה לכיוון רמלה, כשהיא נהגת ברכב והנאים יושב במושב הנסע לצידה ולאחר מכן סמים (עמוד 7 שורות 20-21). כן תיארה כיצד דרש הנאים כי תיתן לו כסף עבור רכישת סם מסוג "קרייטל" תוך שדק בחזקה באמצעות מברג שהיה ברכב, על גבי לוח המחוונים של הרכב תוך שגורם לנזק (עמוד 9 שורה 4-3). עדותה של המתлонנת בנזק זה נתקצת בעודתה של נ' שהוגשה בהסכמה, וכן בסרטון שצולם ביום רכישת הרכב ממנו אפשר לראות כי החלק הקרוב ללוח המחוונים תקין ולא נצפו עליו חורים (עמוד 24 שורות 26-33; עמוד 25 שורות 1-3; עמוד 29-30; ת/23, ת/21, ת/24).

18. המתлонנת הוסיףה ומספרה כי במהלך הנסיעה עצרה את הרכב שלוש פעמים, בפעם הראשונה בתחום הדלק ילו ועוד פעמיים על כביש 431 (עמוד 9 שורה 6, עמוד 9 שורה 22). "באותה היום נכנסתי לתחנת דלק כדי לברוח, ברוחתי לתחנת הדלק כדי להשתחרר ממנו, נכנסתי לתחנות דלק שיראו את המצב שלי, אחרי זה הוא אמר... שיראו איך אני נראה... אמרתי לבעלiani רוצה לקנות קפה כדי להתעורר, לא היה לי כסף, נכנסתי למוכר שם שיראה כאלו איך אני נראה שאני מבוהלת מפוחדת אז בעלiani אמר לי בואי נלך הביתה..." (עמוד 8 שורה 16-17). בפעם השנייה בה עצרה את הרכב, הבחן בה עובר אורח (שגייא) וכלשונה: "זה היה לפנות בוקר ואני מנסה לברוח שיראו אותי מכוניות, נכנסתי לתוך מכונית והוא אמר שהוא פוסט טראומה ודברים כאלה, הבן אדם התקשר למשטרה ובאו..." וכן אמרה לעובר אורח כי "תשחרר אותו ממנה (מהנאים)" בעוד שהנאים אמר לו שיש לה "פוסט טראומה" (עמוד 8 שורות 23-24; עמוד 10 שורות 2-6, עמוד 17 שורה 29, עמוד 18 שורה 6). באשר לפעם האخונה מסרה: "ב-431 לפני התקיפה, בקשר שבו לנו נס ציונה, הגיעו ל-431 בഗל שברחותי כמה פעמים הוא תפס את החgorה. הרכב היה בנסיעה וזה עצרתי אותו בצד...". (עמוד 9 שורות 22-23).

19. את האלים שחוותה בטור הרכב תיארה כך: "הוא התחיל להרים לי את ההנדבקס ויצאתי מהאווטו וועוד פעם נכנסתי, הוא קרא לי לבוא לאוטו שהכל בסדר, באננו לנסוע לנס ציונה וב- 431 הוא מחזק לי את החgorה ולא נתן לי להשתחרר, שם הוא ממשיר עם הדיבור או משחו שאינו לא אברח. ב- 431 הוא תפס לי את החgorה וכשהוא ראה שאינו רוצה להשתחרר הוא תפס לי את הדלת, פתחתי אותה הוא בא לסגור, הייתי שכובה על ההנדבקס, הוא חנק אותי וסתם לי את הפה" (עמוד 8 שורות 20-24). וכן: "היי חיכוכים... ואז שראיתי שהוא תופס לי את החgorה ובאותו לצתת מהאווטו והוא תפס אותו ואני בוועת בדلت (מדגימה) כדי שיראו אנשים, וגם לא היו יותר מידי אנשים, זה היה 4 בבוקר. הייתי שכובה על ההנדבקס עם הגב, הוא סתום לי את הפה כשצעקתי הצלו, חנק אותי ובא עמו המברג ואמר אני אהרוג אותך. היה עמו המברג ביד, עשה לי ככה (מדגימה הצמדה לגרון) הרגשתי דקירה לא מעבר לזה, את החnikה וסתימת הפה אני זוכרת בוודאות" (עמוד 9 שורות 27-33).

20. כמו כן המתלוננת תיארה כיצד הבדיקה בחבלת שנגרמה לרכב (אישום שני): "יום למחرت, יום שישי, באותו לילת לעשות קניות, אחרי שבכל יום חמיש עם הרכב, הרכב היה בבדיקה של הבניין של אמא שלי, ברחוב .... ברחובות. אני יורדת ובהה לפתח את האוטו ורואה שהרכב פתוח, אני מסתכלת מזוויות העין ורואה שככל המושב האחורי צוכיות, לא הבנתי מה קרה, אז ראיתי שהגבגאז' ריק וכל הדברים שלי והבדים שלי לא שם, לא התמקדתי בזה, לא היה דוחף לי, התקשרתי אליו למה פתחת, זה היה בכוננה, הוא אמר שעשה את זה בטיעות, שניסה לפתח זהה נשבר, ומאז לא עניתו לו ולא שום דבר. יום למחרת אם אני לא טועה הוא שלח סרטונים לאחותו שהוא תולח את עצמו ואז אחורי שלחה את זה למשטרה ופה נפרדנו דרכינו" (עמוד 12 שורות 1-4). עדותה של המתלוננת באישום זה נתמכת הן בתצלומי הנזק שנגרם לרכב (ת/25) והן בעדותו של הנאשם (עמוד 28 שורות 3-1), אשר בניגוד לכפירה אותה מסר, הודה כי גרם נזק לרכב וכי זהה זכותו שכן הרכב בבעלותו. לטענה זו עודADRש בהמשך.

21. את האירוע האלים המתואר באישום השלישי תיארה המתלוננת באופן הבא: "שבועיים לפני כן בערך הינו בעבודה שלי, עבדתי במסק בית בקיסריה, סיימנו, הלכנו לים חוף אולגה בחדרה, נשכבתי קצר באוטו והוא התחל לדבר, אמרתי לו אני רוצה לנוח שקט, אמר בואי ניסע, אני רוצה לנוח וסתם מסתובבת, אז יצאתי מהאווטו כי לא יכולתי להישאר שם יותר והוא בא אליו בעצבים ונתן לי נגחה בראש, לחلك הזה (מצבעה על האזוז בין הגבות והמצח)" (עמוד 13 שורות 7-11) וכן "ישבנו בהתחלה בחוף, אח"כ עלינו לאותו ושמתי את הראש קצר ואז הוא דיבר עמו בת הדודה שלו, אמרתי לו תנמייר את הקול, ואז הוא יצא מהאווטו וудין אני שמעו אותו מדבר, יצאתי מהאווטו להשתחרר לנשום אוויר... כבר הלכה לי ... לא רוצה לנוח יותר, ואז אולי חש שאני רוצה לברוח לא יודעת מה חשב ואז בום, נתן לי נגחה בראש" (עמוד 19 שורות 2-4, עמוד 19 שורות 19-28).

22. המתלוננת העידה בחקירה הנגדית והראשית ובאופן דומה אודות האירוע האלים המתואר באישום הרביעי: "אצל אמא שלי בחדר שלי. בשעות הלילה. הוא רצה שאקח אותו לקנות סמים. הייתי עייפה ורציתי לישון. אני לא אהובת שמנפיעים לאימה שלי לישון. היא שומעת הכל. הוא חנק אותי, כשבאתי למקום הוא דחף אותו על המיטה. הוא שזה נגמר, עלייתי לישון... הייתה על המיטה הוא בא אליו וחנק אותי. אמרתי לו שאני אעיר את אמא שלי שתראה. הוא החזיק מברג לבוא אליו" (מדגימה יד על הצוואר) (עמוד 14 שורות 31-33, עמוד 15 שורות 2-3; עמוד 26 שורות 5-4).

23. המתלוננת תיארה את החבלות באישום הראשון באופן הבא: "נהיה לי כחולים ברגליים וסימנים מההנדברקס בגב" (עמוד 10 שורה 9), "זו תמונה של המכות שקיבלת מההנדברקס. אני בעצמי לא ידעת מה נהיה לנו. פה זה גם שפושך שנפלתי - מצביעה על צילום של המרפק" (עמוד 10 שורה 15-16), תיאורה של המתלוננת בדבר נסיבות האירועים האלימים מתישב בין היתר, עם החבלות בהן הבדיקה רס"ר חן בן אליהו על פניה של המתלוננת ותועדו בדוח הפעולה שערכה וכן בתצלומים (ת/26, ת/28, ת/31). וכך תיארה את החבלות באישום השלישי: "הכל התנפח לי, כל זה (מצביעת מתחת לעיניים) נהיה לי שטף דם והייתי נראית זוועה. זו נפיחות שנשארה לי באף וכנראה שיש לי סדק גם. בין הגבות למטה כל זה היה לי ממש סימן, ומתחת לעיניים שטף דם רציני. מצביעת על תמונה נוספת של הפנים" (עמוד 13 שורות 10-14; עמוד 19 שורות 23-25).

24. הטענה לפיה המתלוננת בדתה את האירועים מלבה או שפגעה בעצמה והמציאה את הפרטים הרבים והצלחה לדבוק בהם לארוך זמן, אין לה על מה לסמור. המתלוננת לא הקצינה את תיאורה ולא הפריצה בו, היא הקפידה לסייע את דבריה כאשר לא הייתה בטוחה בפרט מסוים, כאשר נשאלת באשר לפרט שלא היה ידוע לה, צינה זאת במפורש ולא ניסתה להשלים את החסר. כך מסרה כי לא ראתה שהנאשם הוא שגרם נזק לרכב כמתואר באישום השני והיא נסמכת על הדברים שנאמרו לה מפי הנאשם (עמוד 24 שורה 6), וכך גם צינה כי אינה זוכרת מתי נגרמו החבלות ברכב (עמוד 28 שורות 6-13).

25. התיאור שסיפקה המתלוננת בעדות אחד ובקבי, ההגנה לא טענה אחרת והימנעותה מהגשת הודעתה של המתלוננת במשפטה לצורך הוכחת סתרות מדברת בעד עצמה. מרבית השינויים בעדותה הינם שינויים קלים וטבעים שאיןם עומדים בלב העניין, המלמדים על אותןויות תיאור קרות האירוע ושאי המדבר בעדות "מדוברמת" שנועדה להפليل את הנאשם.

26. כמו כן המתלוננת ענתה לא פעם תשובות שדוקא הקלו על הנאשם. כך העידה כי הרגישה "רק דקירה" (עמוד 9 שורה 30), כן הדגישה כי על אף שהנאשם הפעיל לחץ על החזה בשעה שרך לעברה עם ברכיו, לא נגרמה לה חבלה בחזה (עמוד 22 שורות 6-7). עוד ניכר כי אהבה את הנאשם והוא אינה מבקשת ברעטעו: "לא התלוננתי כי דאגתי ולא רצחה לרעטעו, רצחה רק שהיא לו טוב שיטפל בעצמו" (עמוד 12 שורות 22-23); "גם היום אני באה במטרה שיטפל ויעזר לעצמו" (עמוד 13 שורה 2) וכן: "דאגתי לבן אדם הזה, לא רציתי להרע לו, רציתי רק שישוחרר" (עמוד 12 שורה 14, עמוד 10 שורה 32). ועוד: "ב- 27.5 לא התלוננתי, חקרו אותו ושחררו אותו. שחררו אותו, אני בין לבין ניסיתי לראות מה קורה אם הוא שוחרר, לא שוחרר, היה ליפחד לישון" (עמוד 11 שורה 27-28), "לא רציתי לפגוע בו" (עמוד 17 שורות 6-12, עמוד 23 שורות 11-12).

27. ההגנה מצביעה על קשיים בעדותה של המתלוננת ביניהם, העובדה כי תחילת מסרה לשטרים כי לא תקף אותה ולא איים עליה כמתואר באישום הראשון, אלא שמסרה כי "החליקה מהרכב" (ת/4 + תיעוד מצלמות גוף), וכן העובדה כי המתלוננת סקרה למ"ד שהחבלה בפניה נגרמה כתוצאה מנפילה על סלע בחוף הים (עמוד 13 שורה 18, עמוד 14 שורות 4-12). אולם, המתלוננת הסבירה האמור בניסיונה להסתיר ולטשטש מפני הקרובים לה, לא רק את עומק ההתמכרות לסמים הקשיים, אלא גם את האלים שנקט הנאשם כנגדה בניסיון להגן על הנאשם אליו חשאה אהבה גדולה והוא חששה ממעצרו (עמוד 25 שורות 13-21). התרשםתי מכנות דבריה וניכר היה כי תקופת ארוכה חייה בצל, פחד וחשש מפני הנאשם, עד לפניה למשטרה. למרבה הצער, הדקה הסתירה כמו גם شيءו במסירות תלונה נגד בן הזוג הפוגע, הן תופעות מוכرات ונפוצות והסבירות לכך רבות. להתרשות זיהו המקירה כאן.

28. בא כוח הנאשם עמד בסיכון על התנהלותה של המתלוונת במהלך המשפט באופן המעורר לטעם קושי רב ופוגם במהימנות גרסתה. בין היתר הפנה לכך שהמתלוונת לא השיבה ברצינות על מספר שאלות שהופנו כלפיה וכן קיללה והעירה העורות בזמן שמיעת עדי ההגנה. נcona אני להסכים עם ההגנה שהתנהלותה של המתלוונת בזמן שמיעת העדויות אינה הולמת את המעד בבית המשפט. עם זאת, תגובותיה במהלך עדותה יכולות לעלות בקנה אחד עם המבוכה והקשי הקרים בחשיפתם של האירועים האלים, ואמרות לא קלות שהש מיעו כלפיה ואודותיה, עדי ההגנה, וכןudo להכפי את דמותה ושלא לצורן.

29. לא התרשתי כי למתלוונת אינטרס לשקר במשפט, תחילתה היא לא רצתה להتلון חרף מעשו של הנאשם באישום הראשוני (ת/31 ותייעוד השיחה עמה בצלמות גופו رس"ר חן בן אליהו), ובהמשך אפשר שאלמלא הרטונים, בהם נראה הנאשם כורע חבל סיב צווארו, התלוונה לא הייתה מוגשת (עמוד 13 שורה 20, עמוד 13 שורות 22-23; עמוד 22 שורות 15-18; עמוד 23 שורות 15-18; עמוד 23 שורות 22-32). למذر כי הרטונים הטרידו את המתלוונת באופן כן ואמייתו, היא חששה לחיה ולחיי הנាស ולא בצד. צפיה ברטונים מעלה תמונה מטרידה ביותר של אדם אובססיבי, כפייתי, אינו צפוי, המהווה סיכון ממשי.

30. עובדה זו מכרסמת בטענת ההגנה לפיה מדובר בסיפור שקרי, לו אכן כל שחפה המתלוונת להיפרד מהנאשם ולהרע לו, שחרי יכולת למסור האשמה כלפיו כבר במפגש הראשוני עם השוטרת ביום 27.5.2021. ובאם ישאמת בדבריו של הנאשם לפיהם הציע למתלוונת לא אחת להתגרש, שחרי היא אף לא הייתה צריכה להתאמץ ולספר סיופרים דמיוניים תוך נטילת סיכון ממשי מפני אחירות פלילית, ונראה שהיא יותר קל ופשט, להסכים להצעתו ולהתגרש. העלתה טענה בדבר עליית שוא היא מרוחיקת לכת - בפרט כאשר מובאים בחשבון הקרים בהגשת תלונה על אלימות במשפחה ובחוויות הליך משפט מסוג זה, שהם ידועים ומוכרים.

31. לסיכון, מצאתי את עדותה של המתלוונת מהימנה וניכרים בה סימניאמת רבים, כמו האופן בו נמסרה העדות, האופן בו תיארה את הדברים, מאפייני עדותה שהייתה קוהרנטית וחסרת סתיות של ממש כמו גם הימנעותה מהקצתם של התיאורים. אין לקבל את טענותו של הנאשם כי המתלוונת בדתה את האירועים מלבה לאחר שהושפעה על ידי בני משפחתה אשר ביקשו שהנאשם לא יהיה חלק מחיהם. אמנם אמה של המתלוונת לא נחקרה ולא העודה במשפט, אך אין בכך כדי לשנות את מסקنتי, וזאת לנוכח התרשומות מהעדות העקבית המפורת ומרובת הפרטים של המתלוונת לצד העדויות המחזיקות אותה כפי שיפורט להלן.

מ' (אחותה של המתלוונת)

32. כרך ע סירה כי היא בת 34, אחותה הקטנה של המתלוונת, היא סירה כי הייתה מודעת לכך שמערכת היחסים בין המתלוונת ובין הנאשם מורכבת, רויה במתחים ומריבות והוא אף לא הסירה כי הייתה מודעת לכך שהשנים עושים שימוש במסים מסוימים. התרשתי כי מ' מכירה היטב בחלוקת של המתלוונת במערכת היחסים המורכבת כמו גם באחריותה לשימוש במסים וניכר כי לא בקשה להשילר את מלאו האחריות על הנאשם.

33. מ' העידה כשם שעשתה במשטרה כי הבדיקה בסימני חבלה על פניה של המתלוונת, היא שאלת אותה כיצד נגרמו והוא השיב כי נגרמו כתוצאה מנפילה בחוף הים. לדבריה, לא האמינה שאכן כך היה ולאחר מספר ימים ספירה לה המתלוונת כי החבלות נגרמו כתוצאה מתקיפתו של הנאשם, אשר נגח בפניה (עמוד 29 שורות 1-6; נ/1). עוד העידה מ' כי הבדיקה בסימנים כחולים על גבה של המתלוונת צילמה אותם. המתלוונת ספירה לה כי הם תוצאה של מעשי של הנאשם המתוארים באישום הראשוני בו תקף אותה ואימ' עליה באמצעות מברג ומספריים (עמוד 29 שורות 6-10; עמוד 29 שורה 29, עמוד 30 שורה 2-3; נ/1).

34. עדותה של מ' מתונה, היא אינה מתלהמת ולא ניכרת בה הגזמה או ניסיון להשחרר את פניו של הנאשם. התרשמתי כי מ' ספירה אודות הידוע לה, ולא ביקשה להוסיף או לנבד מידע שאינו ידוע לה מידעה אישית. כך ביקשה להציג כי לא ראתה מריבות בין הנאשם לבין המתלוונת, והיא אף לא ראתה את הנאשם תוקף את המתלוונת, אלא שכלי עדותה מבוססת על דברים ששפירה לה המתלוונת אודות האירועים השונים (עמוד 30 שורה 23; עמוד 30 שורה 33; עמוד 31 שורה 13; עמוד 33 שורות 12-15). כן מסרה כי "תאריכים וזמנים אני לא ממש יודעת לומר" (עמוד 29 שורה 10, עמוד 29 שורות 17-18; עמוד 32 שורה 27).

35. ההגנה הפנתה להבדל בין עדותה של המתלוונת אשר ספירה כי הנאשם איים עליו רק באמצעות מברג, ובין דבריה של מ' לפיהם, המתלוונת ספירה לה כי הנאשם איים עליו גם באמצעות מברג וגם באמצעות מספריים. לעומת זאת הגדית יש בכך להשילך גם על חוסר מהימנות התיאור שמסירה המתלוונת (על אף שהמתלוונת לא נשאה על כרך בחקירה הנגדית). דעתי אחרת. התרשמתי כי ההבדל נובע בעיקר מהאופן האומצוני של האירועים ואף יתכן שדבריה של המתלוונת לא הובנו כהלאה. העובדה כי מ' העידה על כרך בכנות ובפתחות מלמדת על הגינותו ומהימנותה הרבהה. לו היה מדובר בשתי גרסאות זהות לחלוtin אזי היה מתעורר חשש ל蒂ום גרסאות. אין זה במקרה כאן.

36. אביהו, מ' העידה אודות דברים אשר שמעה מהמתלוונת במהלך הזמן, אלו אינם אפשריים לראות בחלק זה של עדותה כעדות חיצונית העומדת בפני עצמה. ואולם, הם משתלבים עם דבריה של המתלוונת לפיהם, הסתירה את האלים מפני הסובבים אותה, והיא שיטתה את אחותה רק לאחר מספר ימים. עדותה של מ', מחזקת את משקלה הפנימי של עדות המתלוונת, מהימנות הדיווח העקבי והאחד אותו מסירה ואמינותה הכללית.

מ"ד

37. כראע לעדותה ספירה כי היא בת הדודה של הנאשם, אם לשלושה ילדים. מערכת היחסים בין ובין הנאשם תקינה והיא נהגה לארח אותו ואת המתלוונת בביתה מדי פעם. לדעתה מערכת היחסים בין הנאשם למתלוונת מורכבת: "هم לא מסתדרים, כל מיני סיטואציות, לא צריכים להיות אחד עם השניה", ויתכן כי ברקע בגדה וחוסר באמנות (עמוד 11 שורה 32-31). מ"ד הוסיפה לספר כי מודעת לכך שהשניים נהגו לעשות שימוש בסמים ואפשר שחלקה של המתלוונת בכך רב יותר (עמוד 12 שורות 1-4). לתחושתה הנאשם אובייסיבי כלפי המתלוונת וקשה לו להיפרד ממנו (עמוד 11 שורה 12-13 שורה 31), וכמה פעמים אמרה לו "שחרר אתה לא בשבייה והוא לא בשבייך" (עמוד 11 שורה 11-12).

עמוד 8

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

38. עוד העידה מ"ד כי הייתה עדה למקרים בהם ביקשה המתלוונת לבסוף מפני של הנאשם והאחרון מנע ממשנה לעשות כן (עמוד 10 שורות 12-10; עמוד 10 שורות 17-18), אך היא ביקשה להבהיר כי לא ראתה בין השניים אלימות (עמוד 12 שורה 18-12).

39. מ"ד העידה כי הבדיקה בסימן חבלה במצבה של המתלוונת (עמוד 10 שורה 32-33; עמוד 12 שורה 20-27). והאחרונה סיפרה לה תחילתה כי החבלה נגרמה כתוצאה מנפילה על סלע, אך לאחר מכן מסרה לה כי הנאשם הכה אותה וגרם לחבלתה (עמוד 10 שורה 26-27, שורות 30-31; עמוד 12 שורה 20-21). כמו כן, ובניגוד לטענתה הנאית, סיפרה כי האחרון אמר לה כי ב"ז נפלה על סלע וקיבלה מכחה בראש (עמוד 11 שורה 21-20). מ"ד ביקשה להציג כי היא אינה יודעת מי מבין השניים דובר אמת ומהו דבר השקר.

40. עדותה של מ"ד מתוונה. היא לא ביקשה להשחרר את פניו של הנאשם, אלא שהרchipה אודוט החקקים הטובים באופיו: "אני כן יודעת שהוא אוהב אותה ומתוק אהבה שלו אליה" (עמוד 11 שורה 7). ניכר כי ביקשה לצמצם מהומרת מעשי "הוא (הנאית) לא יזיק לה ולא יעשה לה רע" (עמוד 11 שורה 15). עוד התרשםתי כי מ"ד ביקשה לד"ק בעדותה ככל האפשר, היא תיארה את הידוע לה מבלי להוסיף או לגרוע, והוא הדגישה כי אינה יודעת מה התרחש בין השניים ב"חדרי חדרים" (עמוד 10 שורה 14-15, עמוד 11 שורה 25, שורה 32); כן התרשםתי כי מ"ד ידעה לעורוך הבדיקה בין דברים שראתה במו עיניה לבין שמעות אחרות.

41. גם מ"ד בדומה למ' סיפרה אודוט דברים אשר שמעה מהמתלוונת בחולוף הזמן, וגם אלו אינם אפשריים לראות בהם כעומדים בפני עצם. אולם, אלו משתלבים עם דבריה של המתלוונת באופן המחזק את משקלה הפנימי של עדותה, מהימנות הדיווח העקבי והאחד אותו מסירה ואמינותה הכללית.

נ' שי

42. עדותה של נ', אחותה של המתלוונת, במשפטה ביום 14.6.2020 הוגשה בהסכמה עדות ראשית (ת/32), והיא נחקרה ארוכות בחקירה נגדית.

43. כרך ע' לעדותה סיפרה בכנות ובכ庵 רב אודוט הסיפור המשפחתי המורכב, כאשר היא ואחותיה גידלו ללא דמות אב ואיים לא היויתה עבורה דמות מיטיבה, אשר ביקשה לגונן על בנותיה ובעיקר על המתלוונת. נ' הוסיף לספר בפתחות על התמכרותה לסמים, הליכי הגמליה והקשישים הנלוויים להם והኒקון מסמים מזה שנים רבות. כן העידה על הקושי של המתלוונת לחשוף בפני המשפחה את דבר קיומה של מערכת היחסים האלימה עם הנאשם, חוסר האונים שלה ושל משפחתה לעמוד מנגד לאחר שהמתלוונת הבירה כי לא רצתה בעזרתם (ת/32 שורות 30-32). עוד תיארה כיצד חרף זאת, וכחלק מתהיליך מורכב, עודדה את המתלוונת למסור תלונה במשפטה וכיitzך ליותה אותה בתהיליך זה. נ' לא הסתרה את ההסתיגויות שהיא לבני המשפחה לקשר בין הנאשם ובין המתלוונת. כמו כן היא לא ביקשה להסתיר, אף הסבירה, כי הסרטון בו תועד הנאשם כשהוא קשור עם חביל צווארו כדי שմבקש לשים קץ לחיו(ת/32 שורות 4-5; עמוד 37 שורות 1-4) היה אירוע שגרם לה (וגם אחרים), להבין כי הסכנה הנש��ת למתלוונת כתוצאה מעשי הבלתי צפויים והקיצוניים של הנאשם, ממשית ומוחשית. ההסביר בנסיבות העניין מובן והגיוני.

44. נ' ספירה כי אודות מקרה בו שמעה חילופי צעקות בין הנאשם לבין המתלוונת אך טיבן אינו ידוע לה במדוק. בהגינותה הרבה ספירה כי המתלוונת שיתפה אותה במעשי האלימים של הנאשם בדין עד שעדיין בראים אחרים שמעה מאיותיה (ת/32 שורה 47). בחקירה הראשית והגדית הבהירה, כשם שעשתה במשטרה, כי היא לא הייתה נוכחת באירוע בו תקף הנאשם ואין בכוונתה להעיד אחרת ויש בכך ללמד על מהימנותה הרבה (עמוד 36 שורה 2).

45. לא מצאתי להרחב הדיון אודות החלק בעדותה של נ', שם היא מתארת דברים שנאמרו לה על ידי אחרים להם ספירה המתלוונת על שארע, שכן צודק בא כוח הנאשם כי מדובר בעדות שמיעה מובהקת. עם זאת, הדברים שמעה נ' מפייה של המתלוונת באופן ישיר, אודות המתואר באישום הרבייע בהחלט מחזקם את מהימנות הדיווח אותו מסרה המתלוונת והעקביות בעדותה (ת/32 שורות 18-19; שורות 23-25). כך העידה נ' כי בחולף זמן בעוד המתלוונת הייתה מפוחדת ומבועתת, היא ספירה לה כי הנאשם חנק אותה ואימע עלייה באמצעות מברג (עמוד 36 שורה 7, עמוד שורה 14-16, עמוד שורות 37 שורות 14-17).

46. עדותה של נ' תומכת בעדותה של המתלוונת בנוגע לבעלויות ברכב והשימוש בו, כמו גם באשר לתקינות החלק הקרוב ללוח המחוונים. כך ספירה כי המתלוונת קנתה את הרכב, היא הייתה נוכחת באותו המועד, הנאשם לא היה מעורב בשום צורה או אופן בקניית הרכב (עמוד 36 שורות 9-12). נ' הציגה סרטון שצולם ביום קניית הרכב המתעד את חז' ופנים הרכב ואפשר לראות כי בניגוד לטענת הנאשם עלייה ארחיב בהמשך, אין חורים בחלק הקרוב ללוח המחוונים ברכב (ת/32 שורה 56-67).

שגיא

47. כראע לעדותו סיפר כי הוא בן 37 עובד. הוא אינו מכיר את המתלוונת או את הנאשם. שגיא העיד כי ביום 27.5.2021 סביב השעה 04:00 נסע בכביש 431 והבחן בזוג אנשים עומדים מחוץ לאוטו, האישה עומדת קרוב יותר לנטיב הנסיעה. לדבריו ראה את הגבר מרים יד לעבר האישה והדבר גרם לו לחשוד כי מדובר במקרה של אונס (עמוד 38 שורה 6; שורה 29), הוא תיאר כי נסע בנסיעה אחרונית עד שנעצר סמוך לגבר ואישה, והאישה נכנסת לרכבו. לדבריו, האישה נראית נסערת מאוד, שערה היה מתולTEL ופזר, והוא אמרה לו "תיקח אותי ממנה, תיקח אותי ממנה, הוא מרביץ לי" (עמוד 38 שורה 8, עמוד 40 שורה 11-12).

48. כן הוסיף שגיא ותיאר כי לאחר מספר שניות נכנס הגבר והתיישב לצידה ברכב ואמר לו "זו אשתי היא פוסט טראומטית, היא משטולת ומרביצה לי" (עמוד 38 שורה 12, עמוד 40 שורה 9). בשלב זה מסר שגיא כי ביקש מהשנים לcatch מהרכב ואמר לגבר "תעשה לי טובה אל תרביツ לה". עוד מסר כי התקשר למשטרה שכן חשש לחיה של האישה "בראש שלו אמרתי אם הוא ירצה אותה" (עמוד 38 שורה 15; עמוד 40 שורה 20). שגיא הודה בהגינותה הרבה כי לא היה בטוח בפרשנות שנותן לאירוע בו הבחן בשעת החשכה, ביקש לדיק בדרכו ותיאר כי ראה הנפה של היד, אך לא ראה כי הגבר מרביツ לאישה (נ/3) שיחותיו של שגיא למשטרה הוקלטו ותומללו (ת/33 + דיסק שיחה למוקד 100).

49. שגיא עצר בצד הדרך מטען אזרחות טובה וכמי שחשד שמתבצעת במקום עבירה, והוא חסר עניין בדבר תוצאות ההליך, אין חולק על כך. אומר כי איןני רואה את השוני בין עדותו של שגיא בבית המשפט ובין הדברים שתועדו בשיחה עם המוקד ובמה שבר עדותו במשטרה, שגיא תיאר בהගנותו הרבה גם בעדות לפני וגם במשטרה, כי הוא אינו בטוח בפרשנות שנתן לאירוע בו הבחן בשעת חשכה. בהתאם, התרשםתי כי ביקש לבדוק בדבריו, הוא תיאר כי הגבר הניף ידו לעבר האישה, אך לא ראה כי הגבר מרביץ לה.

50. על אף שגיא לא ראה את התקיפה באופן מלא, יש בעדותו להוות חיזוק לעדותה של המתלוננת. אמרתה הספונטנית של המתלוננת לשגיא כי הנאשם תקף אותה, שנאמרה סמוך למעשה האלים, בהזדמנות הראשון והיא נוגעת במשרין לנסיבות המקלה, מהוות חריג לעדות שמוועה. כמו כן מצאתי כי האופן בו תיאר שגיא את האירוע מתישב עם גרסת המתלוננת יותר מאשר עם עדות הנאשם אשר מסר גרסאות רבות ושותפות, עליו עוד ארוחיב בהמשך, אך בתמציתו אומר כי הנאשם טען כי המתלוננת ברחה מהרכב רצח לעבר מכוניות נוסעות, והתיישבה על הכבש והוא ביקש למונע מכל רכב לפגוע בה. הנאשם הכחיש כי הרים או הניף יד לעברה של המתלוננת. דברים אלו אינם משתלבים עם עדותו של שגיא אשר ראה את שני בני הזוג עומדים מחוץ לרכב, וכן ראה תנועה של הנפת יד להבדיל מניטין לאחוז בידה או להרימה מהרכבו.

נаг המונית

51. nag המונית סיפר כי נסע מכיוון צפון לדרום ובמטרה להתחבר לכביש 431 לכיוון חולון, הבחן ברכב שעצר והוא עצר אחריו לפטע רצח אליו בחורה שנראתה היסטורית, היא צעקה לעזרה "תעזרו לי", "תצילו אותי", תצילו אותי" (עמוד 5 שורה 17 ; עמוד 6 שורה 2; עמוד 7 שורה 27; עמוד 8 שורה 23). לדבריו הבחן בגבר רץ אחריה. nag המונית הסביר כי מדובר באירוע של מספר שניתות, והתקשה להבין את הסיטואציה במלואה. כן מסר כי לא הצליח לעצור את הרכב ולכון מיד התקשר למשטרת ומסר כי רצח לעברו בחורה שביקשה עזרה. עדותו תואמת את תmolil השיחה למוקד 100 (ת/35). עדותו של nag המונית אף היא מחזקת את עדותה של המתלוננת והדברים שנאמרו על ידי בפרק העוסק בשגיא יפים גם כאן בשינויים המחויבים.

הנאשם

52. בחרנתי את דמותו והתנהלותו של הנאשם ונתתי דעתך להסבירם שסיפק. בניגוד לרשום המהימן שהותירה המתלוננת, לא התרשםתי לחיוב מעדותו של הנאשם, וזאת בלשון המעתה.

53. אפתח ואומר כי התרשםתי כי המועד בבית המשפט אינו פשוט עבור הנאשם, הוא הרבה להתפרץ במהלך שמייעת העדויות ועשה כן במיוחד בעת עדותה של המתלוננת. הנאשם בכיה פעמים רבות, הוא מלמל אמרות לעצמו וכן השמיע בקול דברים שנوعדו בעיקר לאוזניה של המתלוננת. בין היתר הצהיר על אהבתו הרבה אליה, הביע צער, ואף הביע בקהל את רצונו בתיקון הטביעות שעשה ובשים מערכת היחסים. על אף שבית המשפט שב והתריע בפניו של הנאשם כי הוא אינו יכול להפריע למסירת העדות, הוא התקשה לשמור על איפוק ובחילק מהמרקם הוצא מהאולם.

עדות המתלוננת לדוגמא, בחלוקת, נשמעה בהעדרו (עמוד 6 שורה 17, שורה 24, עמוד 7 שורה 11; עמוד 8 שורה 4-5).

54. עדותו של הנאשם התארכה יתר על המידה ושלא לצורך, לא רק מושם שהנאשם לא חסר בפרטים (גם כלל לא נדרש), אלא מושם שהוא צריך לשוב ולשאול את אותן השאלות, וניכר היה כי הוא מתחמק ממתן תשיבות ענייניות או תשובות לנוף של האשמות, גם כאשר אלו נשאלו על ידי בא כוחו. האחרון ביקש ממנו להתרצה ולהסביר לגופו של כתב האישום, לא לkapoz מנושא לנושא או להרחב בונגוע לעניינים שאינם דרישים (פרוטוקול מיום 28.11.2021 - עמוד 15 שורות 15-16, עמוד 16 שורה 22; עמוד 17 שורה 20). פעמים רבות התבקש הנאשם הן על ידי בא כוחו והן על ידי בית המשפט להסביר באופן רגוע וענייני לשאלות שנשאלו בחקירה הנגדית. כן התבקש הנאשם להימנע מהפנית אמירות אישיות כלפי בא כוח המאשימה, ללא הויעל (עמוד 18 שורה 28 ; עמוד 19 שורה 9; עמוד 20 שורה 3; עמוד 25 שורות 21-18; עמוד 26 שורה 6; עמוד 27 שורות 2, 8, 17, 19, עמוד 27 בשורה .(23)

55. בעדות סיפר הנאשם כי הוא אב לשני ילדים, יש לו נכדה בת כמעט שנתיים. הוא הרבה לספר אודות נסיבות חייו המשפחתיות המורכבות, החיים בצל אב מכור לסמים, האלים אשר נקט כלפי אמו וככליו עוד בצעירותו ואובדן אחוותם בטרם עת לפני שנים רבות. כן תיאר את מערכת היחסים המורכבת עם המתלוננת רבת השנים, כך סיפר אודות המגורים בבית אמה של המתלוננת, ביקש להציג כי עשה כל שביכולתו למען את המתלוננת ואימה ודאג לטפל בבית בהתאם ליכולותיו. לדבריו כל כספו יועד לרוחותם של המתלוננת ובני משפחתה, כך לדבריו השקיע כספים רבים בתיקון ושיפור ביתה של האם, הלואה כספים וכן דאג לממן את שיעורי הנהיגה עבור המתלוננת עליהם שילם במייבט כספו (עמוד 14 שורות 21-23).

56. בדומה למתלוננת הודה הנאשם כי מגיל צעיר עשה שימוש בסמים מסוימים שונים. כן הודה כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום השתמש בסמים קשים במיוחד עם המתלוננת. אך בניגוד למתלוננת, לאורך העדות, הנאשם עשה מאמץ מוגזם לתאר את המתלוננת ומשפחה כדמות קיצונית, רודפת בצע המעוניינות ברענות. הם עשו שימוש בכיספו ולא ידיעתו, שיקרו והומנו אותו, אחותה של המתלוננת משתמשת בסמים, ניסתה לטרור בה בעבר סמים "נ' (אחותה של המתלוננת) הייתה נרכומנית, היא גררה את ב"ד (המתלוננת) לסמים" (עמוד 14 שורה 26; עמוד 14 שורות 29-26). לדבריו, המתלוננת היא הכבשה השחורה במשפחה, בעבר אושפה ונטלה כדורים פסיכיאטריים, והוא שקרנית ומיניפולטיבית. ניכר היה כי הנאשם ניסה לצמצם מחלוקת באופייה של מערכת היחסים המורכבת והשליך האחריות לפתחה של המתלוננת חברותיה ובני משפחתה אשר עשו יד אחת במטרה לסכך ולהפריד ביניהם (עמוד 15 שורות 2-8, עמוד 29 שורות 27-31). הגדל הנאשם לעשות כאשר טען כי משפחתה של המתלוננת כישפו אותה ועשנו עליה "שחור" (עמוד 18 שורה 6).

57. בתשובה לכתב האישום הנאשם הכחיש באופן גורף את המיחס לו בכתב האישום וטען כי גרסת המתלוננת היא בדיה והיא ביקשה לטפל עליו עלילת שוא. אולם, חלקם רבים בעדותו משתלבים להפליא עם עדותה של המתלוננת ועדותיהם של נוגה המונית ושגיא. הנאשם אישר כי במקרה המתואר באישום הראשון, תפס בחגורת הבטיחות של המתלוננת במהלך הויכוח (עמוד 16 שורה 9, עמוד 26 שורה 23-24), הוא אישר כי המתלוננת יצאאה

הרכיב בסערת רגשות חלה צוועקת "הצילו", הוא רצה להרוג אותו", הוא גם אישר שהמתלוננת צוועקה כי הוא הרבץ לה (עמוד 15 שורות 25-22). כך גם אישר הנאם את המפגש עם שגיא וכן כי מסר לו שהמתלוננת סובלת מפוסט טראומה (עמוד 15 שורה 25; עמוד 16 שורה 18-19, עמוד 16 שורה 21).

58. הנאם אישר כי התפרץ לרכבה של המתלוננת כמתואר באישום השני במטרה להוציא מתוכו בגדים השיכים למתלוננת והוא אף אישר כי סיפר על כך למתלוננת בשיחת טלפון (ת/2 שורה 174-169, 177, עמוד 27 שורות 32-33). הנאם הוסיף ואישר כי כאשר שהה ביחד עם המתלוננת בחוף הים באולגה, נגרמה לה חבלה כמתואר באישום השלישי והוא גם אישר כי מסר למ"ד כי החבלה נגרמה כתוצאה מנפילה על סלע. הנאם אישר כי צילם ושלח סרטונים בהם הוא נראה כורך חבלי סביב צווארו וمبקש לשים קץ לחיו (עמוד 16 שורה 28-33, ת/2 שורות 188-184).

59. בנגדו לעדותה של המתלוננת, עדותו של הנאם אינה עקבית או אחידה ואפשר למצוא גרסאות רבות (מידו) באשר להתרחשויות האירועים. עדותו לא רק לוקה בסתריות מרכזיות הנוגעות לבב העניין, אלא שהיא אינה משכנעת או אמינה. אביה בקילפת אגוז מספר דוגמאות להמחשה.

60. הנאם טען בעדות בנוגע לאיושם הראשון כי במהלך הנסעה המשותפת ברכב לרכישת סמים וחזרה, התגלו ויכוח ביןו לבין המתלוננת, לאחר שהbin כי האחראונה עשתה שימוש בחלק מהسمים שלא בידיעתו או בהסכמה ולא בנסיבות (עמוד 15 שורות 11-8, עמוד 15 שורות 21-17). מנגד, במשטרה סיפר כי בהיותם חסרי בית, חיפשו הין לשון באותו הלילה והתווכחו האם ישנו בבית בנו או בבית אביו (ת/1). הנאם הוסיף וטען כי בחקירה באזהרה כי המתלוננת סייבבה לשון בbijתו של הבן ומכאן החל הויכוח ביניהם (ת/2).

61. כמו כן, לשוטרים שפגש זמן קצר לאחר המקרה, טען הנאם כי בין ובין המתלוננת התגלו ויכוח מילולי והוא לא תקף את המתלוננת והיא לא אותו (ת/4 ותייעוד מצלמות גוף رس"ר חן בן אליהו). אך במשטרה טען כי במהלך הנסעה ולא כל סיבה, הנאשמה הכתה אותו באזרחים שונים בידו בפניו ובעורפו (ת/2 שורות 30-16). טענה זו לא נתענה בעדות לפני והיא נעלמה ככל היהת. במרכז עדות הנאם עמדה הטענה לפיה המתלוננת הכתה את עצמה והיא אשר גרמה לעצמה את החבלות והיא מבקש להעליל עליו עליות שווה. בעדות טען כי המתלוננת חלה מכח את עצמה תוך כדי הנסעה (עמוד 15 שורות 22), אבל במשטרה טען כי המתלוננת הרביצה לעצמה כאשר היא מחוץ לרכב. ופעם אחרת לשוטרים מסר כי הכאבם בפניה של המתלוננת מקורם בעוויתות חניכיים וטיפולים רפואיים שעברה (ת/2 שורות 121-120), אך טענה זו לא נשמעה בעדות שבפניו.

62. הנאם גם תיאר את סדר התרחשויות האירועים, כל פעם באופן שונה. במשטרה טען כי קודם עצמה המתלוננת בפתחה את הרכב, אז היא חלה רצה לעבר מכוניות נוספת, לדבריו היא הכתה בפניה מחוץ לרכב ותוך כדי ריצה צועקת כי הרבץ לה, ולאחר מכן נשכבה על הריצה והוא ניגש להרים אותה (ת/2 שורה 37-34). מנגד בעדות מסר כי המתלוננת גרמה לעצמה את החבלות בזמן שהיתה ברכב ולאחר מכן עצמה את הרכב ירדה ממנו ורצה לעבר הכבש וצועקה "הצילו הוא רוצה להרוג אותו" (עמוד 15 שורות 24-22).

63. הנאשם מסר רצף גרסאות גם באשר לנזק שנגרם לחלק הפנימי ברכב הקרוב ללוח המחוונים. במשטרת תחילה טען כי המתלוונת קנתה את הרכב פגום ובחלק הקרוב ללוח המחוונים סימני חורים, כן טען כי אין לו סיבה לגרום לנזק ברכב שכן הוא נוהג לתוך עבר המתלוונת (ת/2 שורה 56; שורה 109; שורה 112, שורה 166), אך כאשר בחקירה השנייה באזהרה מוצג בפניו סרטון מיום רכישת הרכב בו אפשר לראות כי לוח המחוונים תיקין, שניתה גרסתו פנים, הפעם טען כי המתלוונת היא שגרמה לנזק בלוח המחוונים ולחורים שנראים בתמונה בכוננה להזיק לו (ת/3 שורות 15-5).

64. גם בבית המשפט מסר הנאשם בהקשר לכך גרסאות שונות. בחקירה הראשית טען כי מעולם לא גרם נזק ללוח המחוונים ברכב באמצעות מברג או כל חפץ אחר וזאת על אף שהזיק ברכב כיל' עבודה (עמוד 16 שורה 2; עמוד 15 שורות 29-30). בחקירה הנגדית טען כי הוא לא זכר אם בעת רכישת הרכב היו קיימים חורים בלוח המחוונים אבל הוא תמיד ראה חורים באותו (עמוד 21 שורה 14), מיד לאחר מכן מסר כי לא הבחין בנזק ללוח המחוונים ולחורים שניצפו בבירור עד שהפנו את תשומת ליבו אליהם (עמוד 21 שורה 16). וכאשר התבקש לצפות בסרטון פנים הרכב לפני שנגרם הנזק ללוח המחוונים, הופיעו וצחה טענה מיתממת ומתחמקת לפיה הוא לא רואה חורים בלוח המחוונים (עמוד 21 שורה 33), בהמשך טען כי הסרטון אינו מוצג בפניו כהלה (עמוד 23 שורה 1-2). הגדייל הנאשם לעשות כאשר בשלב מסוים פנה אל בא כוחו ושאל: "הו או לא הי חורים? אני לא זכר, מה אתה אומר? רואים?" (עמוד 23 שורה 7).

65. המרשמת כי הנאשם היה מודע היטב לקשיי העולה מגרסאותיו השונות (ולא רק בהקשר לרכב), ולונכת רצף הגרסאות הוא מתנסה לעקבות ולזכור מה אמר, מתי ולמי. כך בחקירה הנגדית כאשר אמרה באת כוח המשימה לנאשם כי הסרטון כבר הוצג בפניו במשטרת אז ובניגוד לעדותו בבית המשפט טען כי המתלוונת אחותה הם שגרמו לנזק בפנים הרכב בכוננה להעיל עליו (ת/3). הוא "זכר" ואמר: "כן זה מה שאמרתי במשטרת שהן עשו את זה בכוננה" (עמוד 23 שורות 11-12).

66. דוקא בנוגע לجرائم הנזק לרכב באישום השני הציג הנאשם גרסה סדרורה אך היא אינה תואמת את התשובה לכטב האישום ובחירה הראשית הנאשם לא נשאל אף לא שאלה אחת בהקשר לכך. בחקירה הנגדית הודה הנאשם בפריצה לרכב ובריגמת הנזק "לא עשית שום נזק לאוטו, חוץ מזה שנשברה היזוכיות עקב לכך שרציתי לפתח קופטור לחתת דברים מתוך האוטו" (עמוד 23 שורה 2-3), "ניסיתי לעשות כמו שעשו פעם לפתח את הברזל, עם חתיכת ברזל קיפלתי את החתיכה רציתי לפתח את הקופטור ככה כמו פעם, ולקחחים את מה שצריך לחתת מהאוטו" (עמוד 27 שורה 32-33). דברים אלו בחקירה הנגדית توאמים את הודיעתו במשטרת והטייר שמסר לפוי התפרץ לרכב בכוננה לחתת בגדים ששיכים לו, השתמש בברזל, לא התקoon לשבור את היזוכיות, פתח את הדלת,לקח את חפצי האישים והניח מגן שימוש על השימוש של החלון וסגר את הדלת. לדבריו התפרץ לרכב מכיוון שבתאל ובני משפחתה לא ענו לשיחת הטלפון ממנו (ת/2 שורות 142-162).

67. בחקירה הנגדית העלה הנאשם ולראשו, טענת הגנה לפיה אין במעשה זה כל עבירה שכן הרכב שייך לו והוא ביקש לחתת את חפצי האישים (עמוד 28 שורה 2), אך זו לא הועלתה במענה לכתב האישום (וכפי שנראה לא בצד) והוא מצאה דרך לסייעים וביתר שאת. גם אם אני הצד את השלב בו הועלתה טענת הגנה זו, היא משוללת

יסוד. אסביר. הנאשם אמר לנו כי הרכב שיר לו והוא נקנה בORITY כספו, מבחןתו "כל מה שיש לי זה שלי ושל אשתי באותה המידה". הדעת נותרת כי לו היהאמת בדבריו של הנאשם היה הרכב רשום על שמו או לכל הפחות הוא היה ידוע למסור פרטיים אודוטוי. אך הנאשם לא ידע לומר מתי הרכב נקנה, הוא לא ידע לספר כמה עליה הרכב, והוא גם לא ידע לומר האם שולם טסט וביתוח וכו' (עמוד 21 שורה 17-18) ומילא טענה זו אינה מתישבת עם יכולתו הכלכלית בהיותו דר רחוב, מחסור עבודה וצרוך סמיים. לא די בטענה לפיה המתלוונת החבאה מפני כספים ולאחר מכן עשתה בהם שימוש ולא ידעתו, כדי לבסס בעלות הרכב (עמוד 20 שורות 29-30). במאמר מוסגר יאמר כי הנאשם התקשה להסביר על שאלות בנוגע ליכולתו הכלכלית והרגלי צריכת הסמים, וניכר כי חשב שהתשובות עשויות לסביר אותו, ועל כן בחציפה הפטיר "אני לא יודע, לא זכר", "לא ידוע במידוק" (עמוד 19).

68. .... ואם לסכם נקודה זו, טענת הנאשם אינה מבוססת, חסרת פירות, אין בחומר הראיות ראיות התומכות בה, והיא עומדת בניגוד לעדויותיהן של המתלוונת ובן בהן מצאתו ליתן אמון מוחלט. אזכיר, השתיים העידו כי הרכב בעלותה של המתלוונת ובהזקתה הבלעדית, הוא נרכש על ידה מכספה, ללא נוכחותו של הנאשם או מעורבותו. השתיים גם הציגו סרטון מיום קניית הרכב המתעד את פנים הרכב.

69. .... לuebaה מן הצורך, גם אם יצא מנקודת הנחה לטובה הנאשם רכוש משותף, שהרי על פי דבריו, הוא אינו מחזק בראשון נהיגה, הוא אינו מחזק במפתחות הרכב, והוא פרץ לרכב באמצעות ברזל וגרם לנזק לשמשה רק ממשום שהמתלוונת ובני משפחתה לא ענו לטלפון כאשר התקשר. כשהרכב נמצא בחזקתה של המתלוונת, ובשימושה הבלודי היא זכאייה להגנה על קניינה ופרטיויה וכל פגיעה בערכיהם אלו מהווה עבירה פלילית. טענת הנאשם מבונ זה היא לא פחות ממוקוממת.

70. העדר גרסה סדורה אינה ייחודית לאישום הראשון. בנוגע לאיום השלישי סיפר הנאשם במשפטה כי כאשר שהו ביחד בחוף הים באולגה, הוא ביקש להזהיר את המתלוונת מפני של סלע, צעק לעברה "תשחררי" אך היא נתקלה בסלע עם הרגל וקיבלה מכיה מצד האף שלה (ת/2 שורה 199-202). כאשר השוטר מבקש תגבורתו כאשר לטענת המתלוונת לפיה, הוא היכה אותה, צעק עליה עד שעובריו אורח ביקשו شيئا' לה, השיב הנאשם "לא מוכן להגיב יותר, העוז שלך יגב בהמשך, הכל שקר" (ת/2 שורות 215-219). הנאשם הכחיש את השיחה שהתקיימה עם מ"ד בוגע לחבלה שנראית על פניה של המתלוונת והוא גם הכחיש כי אמר למ"ד החבלה נגרמה כתוצאה מנפילתה של המתלוונת על סלע (ת/2 שורות 220-223), וכל זאת בניגוד לעדותה של מ"ד בה מצאתו ליתן אמון.

71. השווואה בין הדברים שמסר הנאשם במשפטה ובין עדותו בפני מגלה לא רק אי-דיוקים אלא הבדלים רבים ומהותיים. בחקירה הראשית טען כי בזמן שישב ברכב עם המתלוונת, הוא שוחח בטלפון עם מ"ד, המתלוונת ביקשה שינמיר את הקול והתחילה לצעוק. לדבריו הוא יצא מהאוטו והמשיך את השיחה בטלפון ולפתע המתלוונת פתחה את דלת הרכב והחללה ריצה לעבר הסלעים, היא נפלה והוא ניסה להרים אותה. כן הוסיף כי ביקש מעובר אורח שיביא למתלוונת מים והוא החלה מתפרקצת "הוא הרבץ לי" (עמוד 17 שורות 33-26, עמוד 18 שורות 1-4). בהמשך טען כי סיפור למ"ד כי המתלוונת נפלה על סלע (עמוד 17 שורה 10-12). בחקירה הנגדית התבקש הנאשם להסביר מדוע במשפטה לא מסר גרסה מפורטת והוא גם התבקש להסביר את הטעirms בगרסאות השונות, אלא בהיותו מודע היטב לקשיים העולים מעדותו, הוא אפילו לא ניסה לספק לכך הסבר, הוא פנה לבית המשפט ואמר: "אני אומר לך כבוד

השופת, אני לא רוצה לענות על השאלה הזאת". מנוקודה זו והלאה בمعנה לשאלות רבות ושובות, השיב. "אני לא רוצה לענות על השאלה הזאת", "אני כבר עניתי על השאלה", "אני חשב שעניית על השאלה" (עמוד 28 שורות 6, (31, 29, 19, 14).

72. במשטרה הבהיר הנאשם כי תקף את המטלוננט או איים עליו באמצעות מברג כמתואר באישום הربיעי, הוא טען כי משפחתה של המטלוננט השפיעו עליו לומר דברים אלו, בכך להפריד ביניהם (ת/3 שורות 40-44). דברים דומים מסר הנאשם בחקירה הראשית. עם זאת, לא מצאתי להרחיב את הדיבור בעניין זה שכן גרסתו של הנאשם לא צלהה את מבחן החוקה הנגדית. הנאשם, סירב לענות על רוב השאלותוגם כאשר מצא לנכון להסביר על חלק מהשאלות, הוא התקשה למסור תגובה עניינית והוא חזר פעמיחר פעמיחר על כי הציע למטלוננט להתגרש והוא סירבה (עמוד 29 שורות 9; שורות 12,16-17). הימנעות הנאשם מלמסור תשובה לגופה של האשמה מדברת בעד עצמה ויש בה לחזק את ראיות המאשימה.

73. עינינו הרואות כי גרסתו של הנאשם הchallenge וכפירה מוחלטת ונמשכה בהדבקת האשמה למטלוננט, דרך ייחוס מעורבות חלקית לעצמו (פחות בכל הנוגע לאישם השני) ואז גרסה מכחישה בתשובה לכתב האישום וגרסאות רבות במשפט שגם בהם האמת לא הייתה נר לרגלו. התרשםתי כי מדובר בנאים מניפולטיבי שנייה גרסאותיו במשטרה ובבית המשפט כל אימת שסביר שהדבר עשוי לשרת את מטרותיו ובהתאם לראיות שהוצעו בפני.

74. לכל אלו מצטרפת העובדה כי הנאשם ידע כי המשטרה מחפשת אחריו במשך ימים, אך הוא התchmodק מההתיצב במשטרה ולמסור גרסה ופטר את השוטרים ששוחחו אליו והעלן את עיקרי השיחה על הכתב, בתירוצים והסבירים שונים (ת/5, ת/6, ת/8, ת/9, ת/10). במהלך חקירתו הנגדית הוא נשאל על כך והסבירים שספק מפוקפקים, דלים ולא הגיוניים. התchmodקתו מההתיצב לחקירה עולה לכדי התנהגות מפלילה.

75. אפשר היה להוסיף ולהרחיב בדבר עדותו של הנאשם, לרבות העובדה כי לא מסר במשטרה או במהלך המשפט את שמותיהם של עדי ההגנה היכולים לתמוך בעדותו, או בדבר האמירות הרבות העולות לכדי ראיית הודהה ("אני אוהב אותה. מותר לי להגיד לה את זה. אני מצטער ומביע חרטה"; "אני רוצה להגיד מילה אחרתה שאני אוהב את אשתי. אני רוצה לתקן את מה שטעיתי" (עמוד 6 שורה 17; עמוד 26 שורה 6, וכן עמוד 27 בשורה 23)), ובדבר התנהגותו האובייסיבית כלפי המטלוננט וחוסר נוכנותו להרפות ממנה גם בשלב זה, וככלשונו: "אם היא מבטלת את התקיק אני מסכים לתת לה גט ואם לא אני אשב בכלא גם על הגט" (עמוד 30 שורות 7-9), ואולם די באמור על מנת להמחיש מדוע אי אפשר לחתם אמון בגרסתו.

76. לנוכח המקובל, מצאתי את גרסתו של הנאשם לפיה המטלוננט בדתה מליבה את האשמות שהטיחה בו ובהתקאה כי כל שביקש הוא להגן על חייה מפני המכוניות הננסעות בכביש הסואן (עמוד 25 שורה 12, עמוד 16, שורה 1; עמוד 16 שורה 12), מופרכת ושקנית. גרסתו של הנאשם לא רק שלא עוררה בי אמון, אלא שהתרשםתי כי ככל יכולה ניסיון היתמות מכוון וניסיון התchmodק מטלוננט עם האשמות החמורות שהוטחו בו על ידי המטלוננט. כן התרשםתי כי הנאשם מודיע היטב לקושי העולה מגרסאותיו השונות, אך הוא לא הצליח לספק הסבר ענייני למשמעותו, ניכר היה כי התchmodק מלהסביר לגוףן של השאלה, בפרט כאשר שאלות היו לטבכו. יש לראות את התשובות

המתמחקות כניסה למנוע את גילוי השקר.

עד ההגנה (א', בת הדודה, הבן – ע' והאם)

77. יאמר באופן כללי כי עדוי ההגנה הציגו עצם כאנשים נורמטיביים ואני רואה סיבה לפיקפק בכך. אלא שהתרשםתי כי הם בעלי עניין מובהק באשר לנסיבות ההליך, ניכר כי הם הגיעו במטרה מוצחרת (ואפשר שמדובר מכוונת) לתמוך בגרסתו הכללית של הנאשם לפיה המתלוננת נהגה באופן אלים ובלתי מרוסן פעמים רבות גם בזמן נהיגה בכביש סואן, ונעה פגוע בעצמה ולכוארה גם בנאשם ובאופן חמור. מבל' להיכנס לפרטיו העדויות, לא ראוי לנכון להעניק להן משקל. אסביר.

78. עדוי ההגנה לא נכוו באיזה מהARIOעים המתוירים בכתב האישום, והם גם לא פגשו בנאשם או במתלוננת סמוך להם. עדותם מתייחסת לARIOעים חיצוניים לכתב האישום אך הם לא מסרו עדות בהקשר אליהם במשטרת. ההסבר שניית על ידי ע בהקשר לכך, אינו מכך בפרט שהוא העיד עלARIOעים לכואורה חמורים בהם תקפה המתלוננת את אביו, ובמקרה אחד אף דרש אותה ברכבה.

79. בדומה לעדותו של הנאשם, העלו עדוי ההגנה תמונה עובדתית שאינה מעוגנת בהקשר של זמן ומקום, ובולט החסר בפרטים אותם אפשר לאמת באופן כללי ואל מול עדותו של הנאשם בפרט. עדויותיהם של עדוי ההגנה כמו גם עדותו של הנאשם נעדרות תימוכין או תיעוד והן נותרו בלבד השמצות בלבד. ע' והאם, כמו הנאשם לא פסחו על האפשרות להשחריר את פניה של המתלוננת ולהציגה באור שלילי (עמוד 34 שורות 28-31; עמוד 35 שורות 30-32); (עמוד 37 שורה 17, שורה 13; עמוד 38 שורה 17; עמוד 39 שורה 5). עוד ניכר כי השניים מתוסכלים ממעצרו של הנאשם, לטעם שלא מצדך.

80. אמו של הנאשם מעוניינת באופן טבעי להגן על בנה ולתמוך בגרסתו הכללית כאמור ובתווך בכך בטעنته כי הרכב שיר לו ולכל הפחות מהו רכוש משותף, אלא שלא היה בפיה מידע אינפורטטיבי שיש בו לתרום להכרעה בסוגיה.

81. עוד אוסיף כי עדוי ההגנה הציגו את גרסאותיהם לראשונה בבית המשפט, הנאשם לא מסר במשטרת את שמותיהם כללו היכולים לתרום בטענותיו, והוא לא מסר את שמותיהם בתשובה לכתב האישום. האפשרות להעיד את ע' עד הגנה עלתה בשלה מאוחרศาล המשפט ולאחר מכן עדוו של הנאשם. אך חשוב מכך זה העיקר, בא כוח הנאשם לא מצא לנכון לעמת את המתלוננת בחקירותה הנגדית עם גרסאותיהם של עדוי ההגנה (אפשר ממשם שלא שמעו לראשונה בפרשת ההגנה).

82. בסופה של דבר, לא מצאתו להעניק לעדויותיהם של עדוי ההגנה, משקל כלשהו ואין בהם לכensem בתשתית הריאיתית המזקקה שהציגה המאשימה.

83. בבחינת למעלה מן הצורך, גם אם איןrecht לטובתו של הנאשם, כי באירועים אחרים נהגה המתלוונת באופן שאינו תואם את הסיטואציה או שהתרצה כלפיו ולאחר נקתה באלים כנגדו, אין בכך למד כי המתלוונת בדרכה את האירועים המתוארים בכתב הנאשם מליבא או לפוגם במאגר הראייתי שהציגה המשימה.

84. לסיום, טענת ההגנה לפיה הימנוות המשימה מהגשת כתב אישום כנגד המתלוונת בין נהיגה תחת השפעת סמים מהוות אכיפה בררנית המקינה לנאים טענת הגנה מן הצדק, לא תוכל לעמוד. לא מדובר באכיפה בין בני אדם דומים או מצבים דומים, והגנה אף לא עדשה בנטול להוכיח כי הבדיקה בין המעורבים השונות מבוססת על שיקולים בלתי עניינים של המשימה.

תוצאה

המשימה עמדה בנטול הוכחת אשמתו של הנאשם במוחס לו בכל ארבעת האישומים, ומשכך אני מרשעת אותו בעבירות המפורטות ברישא של הכרעת הדין.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"ב, 31 ינואר 2022, במעמד הצדדים